

gik ud paa, at Procenten af 50 skulde nedsættes, efterhaanden som Gennemsnitsledighedsprocenten stiger, saaledes at der skulde begyndes med 50 pCt., for saa vidt Ledighedsprocenten ikke overstiger 8, men er Ledighedsprocenten 8—12, skulde den Procent, hvorefter den ekstraordinære Arbejdsløshed beregnes, kun være 40 pCt.; er Ledighedsprocenten 12—15, skulde Procenten for den ekstraordinære Understøttelse kun være 30, er den 15—18, 25, og er den 18 og derover, 20 pCt. Derved vilde nogle Fag, hvori man nu ikke har kunnet erklære ekstraordinær Arbejdsløshed, kunne komme ind under Bestemmelsen, og dernæst vilde det kunne forebygges, at visse Fag — særlig det store Arbejdsmandsfag — en Gang i Løbet af Vinteren eller henimod Foraaret kom til at staa saaledes paa Grund af de ganske særlige Forhold, der gør sig gældende dér, at den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælp ophører. Tillige foresloges, at de $7\frac{1}{2}$ pCt.s Ledighed, som er det absolutte Minimum, og som nu beregnes for de to sidste Maaneder, skulde være tilstrækkeligt i Indtrædelsesøjeblikket, det Tidspunkt, da Afgørelsen finder Sted, hvilket ogsaa vil mildne lidt.

Derhos foresloges en Ændring i Arbejdsløshedslovens § 28 vedrørende det bekendte C-Punkt, Ventilbestemmelsen, hvorefter der i ganske særlige Tilfælde af Ministeren efter Indstilling fra C-Nævnet kan erklæres særlig Arbejdsløshed, særlig hvis mindst en Trediedel har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse. Selv i saa Fald har vedkommende Fag imidlertid, saaledes som Loven nu er formuleret, ikke noget egentligt Krav paa at faa erklæret ekstraordinær Arbejdsløshed. For at saadanne Fag, som har været udsat for en forholdsvis langvarig Arbejdsløshedskrise, og hvis Medlemmer derfor for en stor Dels Vedkommende har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, kan faa Adgang til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, foresloges den paagældende Bestemmelse midlertidig forandret derhen, at et Fag eller en Branche af et Fag, hvor over 40 pCt. af de ledigmeldte Medlemmer har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelser, skulde have en egentlig Ret til at faa erklæret ekstraordinær Ledighed, idet dog Ledigheden i alle Tilfælde mindst skulde andrage samme Minimum som efter Bestemmelserne under a. og b. (d. v. s. for Fag: mindst $7\frac{1}{2}$ eller 10 pCt.; for Brancher: mindst 15 eller 20 pCt.).

Den tredje Ændring gik ud paa i Arbejdsløshedslovens § 28, Stykke 5 a., at stryge Ordet „højst“, hvorved et Fag, der har ekstraordinær Understøttelse, bevafer Retten dertil i 2 Maaneder efter, at det er erklæret for ikke at have ekstraordinær Ledighed.

Endelig foresloges forskellige Ændringer i Lovens § 31;